

Een aangename verrassing? Overweging 27 januari 2013 – Helma Schenkeveld

*“... wij zijn allemaal een mensenkind,
in wie God het geluk heeft verstopt.
Het zit in ieder van ons,
het is alleen soms wel een beetje zoeken ...”*

Lector: Jeanne Krebbers-Adema

Eerste lezing: Mattheus 12, 1-8

Tweede lezing: Als ik troost kon zijn - Claire vande Abbeele

Tweede lezing: Als ik troost kon zijn

Zelf vormen we ons individuele ik door de manier waarop we met levenssituaties omgaan. Aan het einde van onze levensreis zijn we wezens die de verrukking van de liefde en de diepste eenzaamheid hebben gekend. We zijn getekend door een bestaan waarin we verloren zijn gelopen en opnieuw thuisgekomen. Als alles zijn plek heeft gekregen, bewegen we ons als mensen die ervaren hebben dat er meer kracht in onszelf zit dan we konden vermoeden. We hebben met vallen en opstaan ervaren dat, als we ruimte maken voor het onverwachte, het niet gekende, er zich een belovende toekomst ontspint. We ervaren wat het betekent sterk te zijn in kwetsbaarheid. Zo is het voor de meesten onder ons. Gaandeweg zien we dat we nieuwe wegen ontdekken, impulsen ervaren die ons toelaten om onze eigen bestemming te vinden. In het vinden en hervinden van de weg van onze bestemming keren we terug na een gedeeld leven met anderen. Het eenzame gevecht vormde ons tot krachtigere persoonlijkheden. Verwonderd kijken we naar de vastberadenheid die we ontwikkelden, naar de bezielde impulsen die ons hebben geleid. We voelen ons begeistert, bewogen en geraakt door ontmoetingen die ons uit ons vernauwde ik bevrijdden.

Overweging

Delf mijn gezicht op, maak mij mooi. Delf mijn gezicht op, maak mij mooi. Is dat niet wat wij allen willen? Ons ware gezicht laten zien. Mooi zijn, voor jezelf en voor een ander. Zonder angst om uitgelachen te worden, zonder angst om gepest te worden, om niet te voldoen aan de normen en regels van de ander.....zonder angst te leven en je ware gezicht te kunnen laten zien. Wat een aangename verrassing kan dat zijn!

De woorden die wij spraken tot elkaar. Tjonge, wat een berg woorden spreken wij vaak tegen elkaar. Ik kan er zelf ook wat van hoor. Eindeloze gesprekken voeren, waarin ik de ander in wezen niets vertel. Niets vertel van mijn ware gezicht, van mijn dromen en idealen, en de onzekerheden die daarbij horen. Hoe moeilijk is het om je onzekerheid te delen, om de ander deelgenoot te maken van je worstelingen in het leven. Je verlangen om vrij te zijn als een vogel te durven uiten, en samen op zoek te gaan. Als je zo graag wilt vliegen, maar gewend bent om op een tak te zitten en voor je uit te staren.....wat is dan de eerste stap om het verlangen van je hart te gaan volgen? Is een aangename verrassing mogelijk, of zal de steen die ons neerdrukt nooit breken?

pag. 1

Het hart volgen

Jezus was een man die zijn hart volgde. Zoals we ook vandaag lezen in Mattheüs maakt Jezus er geen geheim van, dat hij van mening is dat je wetten en regels naar de geest moet volgen, en niet letterlijk. Dat maakte hem destijds niet populair, en dat geldt ook nog steeds in onze tijd. Waarom is het voor sommigen zo moeilijk om je hart te volgen, als dat betekent dat je niet kan voldoen aan de – geschreven of ongeschreven- regels van de mensen om je heen? Op de maandagavond hebben we hier uitgebreid met elkaar over gesproken. Wat in veel verhalen naar voren kwam, waren verhalen over opvoeding. Veel 50-plussers onder ons zijn opgegroeid met de regels van de ouders, de leraren en de kerk, die je vertelden wat je wel en niet moest doen. En de belofte was: als jij je houdt aan die regels, dan zal je niks gebeuren, dan ben je veilig, dan zullen wij van je houden en voor je zorgen. Op zich klinkt dat toch eigenlijk heerlijk? Duidelijkheid en geborgenheid, jouw leven met een gebruiksaanwijzing en een garantie. En natuurlijk, lang hebben we deze schijn met elkaar kunnen ophouden. Recht op eten, een dak boven je hoofd en onderwijs hebben ons ver gebracht in Nederland. Maar intussen gebeurde er ook iets anders. We leerden elkaar niet meer om de tekenen van intuïtie te herkennen. We leerden elkaar niet meer dat we intussen verder en verder het moeras van zekerheden werden ingetrokken, terwijl de natuur en moeder aarde in de diepste kern geen zekerheden biedt, maar leven. LEVEN. En leven is het meervoud van lef, zoals een bekende uitspraak van Loesje is. Leven bestaat bij de gratie van de adem die we inademen, en weer uit ademen. Leven is zoveel meer dan opstaan, ontbijten, de dag doorkomen en weer slapen gaan.

Compassie en mededogen

Leven is je weg vinden. Barmhartigheid wil ik, geen offers, zo hoorden wij in de lezing. Leven met compassie en mededogen dus, dat is de kern, en niet het brengen van offers. Leven is impulsen toestaan, je hart volgen, bidden om inzicht die je leiden naar je bestemming, bidden om kracht en vragen om hulp om een stap te zetten, wanneer mensen om je heen jou dat willen verhinderen. Zonder geweld het gesprek aangaan, het gevecht met jezelf om jouw angst te overwinnen. Het gesprek met de ander, waarin je vanuit kwetsbaarheid en standvastigheid kan aangeven waarom jij jouw levenspad wil en zal volgen.

Leven, echt leven! Is dat moeilijk, groots en onbereikbaar? Jezus was de zoon van God, Mandela, Martin Luther King en alle andere grootheden hadden bijzondere gaven. Maar wie ben ik, wie ben jij om zoiets te willen? Tja, jij bent een mensenkind, wij zijn allemaal een mensenkind, in wie God het geluk heeft verstoppt. Het zit in ieder van ons, het is alleen soms wel een beetje zoeken. En dat kun je doen, of dat kun je laten, daarvoor heb jij een vrije wil gekregen. Maar, ik geef toe, voorbeelden van gewone mensen kunnen je helpen. Het meest aansprekende wat ik daarin de laatste weken heb gezien, is de film *Les intouchables*. Over die oudere, gehandicapte steenrijke blanke man, omringd met veel dure spullen maar met weinig liefde. En over een levenslustige jonge zwarte man, die bruist van energie en zo zijn eigen ideeën heeft over wat hoort en niet hoort in het leven. En die man, met zo'n totaal andere levensstijl, wordt zijn persoonlijke verzorger. Ik heb de film zelf rond Kerst gezien op dvd, samen met Ineke, zittend op de bank bij een houtkachel in Frankrijk. Wie van jullie heeft hem ook gezien? Herinner je je nog het plezier dat ze uiteindelijk samen beleven, door vooral te genieten van wat de gehandicapte man nog wel kan? De goddelijke liefde en genegenheid die tussen hen groeit, zonder dat het maar een moment soft of sentimenteel wordt. De baldadigheid waarmee ze op pad kunnen gaan in een vette auto, de stoere aanpak om de oude man te verleiden een papieren geliefde te gaan bellen, het gillen van plezier wanneer ze allebei in een parachute in de lucht hangen: feeling free, feeling good! Ze steken elkaar aan door het leven op een nieuwe manier te gaan delen, en de levensvreugd die erin zit eruit te halen.

Innerlijke, goddelijke bron

Dat is wat ik iedereen toewens. Om jouw levensvreugd te ontdekken, te durven laten zien en open te laten bloeien. Om iedere dag op te staan, met je gezicht en je gevoel gericht op je innerlijke goddelijke

bron, en je te laten leiden door dit gevoel met bezielde impulsen. Om jezelf en de mensen om je heen aan te raken, te verleiden en te bezielen om mee te gaan op het pad van de vreugde. Om alleen en samen moeilijkheden en pijn onder ogen te zien, eraan te gaan werken en het te verwerken. Dat is leven, met oog en hart voor vreugde en verdriet: het kan een aangename verrassing zijn!

Dus laten we met elkaar genieten van het leven, zolang we dit kunnen. Laten we gaan genieten van het pianospel van Irina. Laten we ons afstemmen op onze goddelijke bron, onze inspiratie, dat zij ons mag leiden naar onze bestemming,

Amen.

Slotgedachten

Ik leer dag na dag
De kunst van het wachten
De kunst van het weten
De kunst van het zien
De kunst van niet-beoordelen
De kunst van leven met het onaffe
De kunst van het helen
De kunst van de liefde
De kunst van het genieten.

Ik leer dag na dag
De kunst om mezelf te bevrijden
De kunst om anderen vrijheid te gunnen
De kunst om te zijn wie ik ben
Ik leer de kunst van het danken
Om wat was, is en komen zal.
Ik leer leven
Dag na dag.

